

DE DOOS VAN PANDORA

Blijspel in vier bedrijven

door

JAN DERENE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DOOS VAN PANDORA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN DERENE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lambert de Reus - vader, alleenstaand, overleden vrouw Marie

Aagje - oudere buurvrouw van Lambert

Gommert - oudere huisvriend van Lambert

Stien - dochter van Lambert, een ietwat zenuwachtig en druk type

Arend - man van Stien, schoonzoon van Lambert, traag en verstrooid

Renaat - zoon van Lambert, ongeduldig en driftig

Emely - vrouw van Renaat, schoondochter van Lambert, flauw en zeurderig

Tooske - dochter van Arend en Stien, kleindochter van Lambert

Betsy - hulp, niet op haar mondje gevallen

DECOR:

Het toneel is een huiskamer. In de wanden bevinden zich een deur naar de slaapkamer, een deur naar de hal en een deur naar de keuken. Er kunnen ook een of twee ramen in de wanden zitten. Indeling is naar eigen idee en mogelijkheden. Op het toneel staan in ieder geval een zitbank, een fauteuil met een salontafeltje (aan de ene zijde) een tafel met een viertal stoelen (aan de andere zijde). Boven de tafel hangt een lamp die met een schakelaar aan een van de wanden aan en uit gedaan kan worden. Tegen een van de wanden staat een kastje of tafeltje met een telefoon. Bij voorkeur centraal tegen de achterwand staat een kast. Mogelijk in de kast staat een wat grotere foto van een oudere vrouw. In een open vak van de kast ligt de administratie. Stapel 1; een kleine stapel met papieren, stapel 2: een wat grotere stapel en stapel 4 en 5 zijn de grootste stapels met papier, enveloppes enz. Onderin de kast, achter deurtjes, staan o.a. een aantal flessen met restjes drank. Bovenop de kast staat in ieder geval een doos. De rest van de aankleding kan naar eigen inzicht worden uitgevoerd.

EERSTE BEDRIJF

LAMBERT: *(komt uit slaapkamer gesloft, pyjama, ochtendjas, haar in de war, gaapt eens flink, kijkt naar de foto van zijn vrouw)* Goede morgen, Marie. Ik hoop dat jij beter hebt geslapen dan ik, want ik ben heel dikwijls wakker geweest vannacht. Mijn oude botten deden weer zo'n pijn. Daar zul jij wel geen last meer van hebben, jij laat je natuurlijk elke avond door de engeltjes van onze Lieve Heer in slaap sussen. Heb je nog een potje gekaart gisteravond, net als wij vroeger samen ook dikwijls deden? Ja, jij zult daar wel gezelschap genoeg hebben. Ik moet het hier maar alleen zien te stellen. Vooruit, laat ik eerst eens voor mijn ontbijt zorgen. *(gaat af via deur keuken. Hoort kopjes rammelen achter deur. Komt even later op met glas water, droge eierkoek)* Ik heb geen zin in een uitgebreid ontbijt hoor vanmorgen. De krant even halen *(af haldeur en komt terug met krant onder z'n arm, gaat zitten, neemt hap van eierkoek)* Het lijkt wel een veekoek, zo droog. *(legt het overgebleven stuk op tafel)* Dat kan trouwens niet anders, volgens mij is hij al twee weken oud. Ik zal straks, als ik boodschappen ga doen, wel nieuwe meebrengen. *(slaat krant open, bladert, leest even)* Ook allemaal het zelfde. Moord en doodslag, de economie zit op z'n gat en onze voetballers konden ook weer niet winnen, en ik zag net door het keukenraam dat het weer ook pet is. 't Is allemaal niks. *(vouwt krant op en gooit hem opzij, kijkt naar portret van zijn vrouw)* Ja, ja, ik weet wel wat je wilt zeggen; dat ik niet zo moet klagen. Maar ik kan toch moeilijk zeggen dat het allemaal zo geweldig gaat. Jij hebt gemakkelijk praten. Jij hebt geen zorgen meer. Jij zit daar lekker in de hemel en ziet dat getob hier beneden allemaal aan. *(kijkt op zijn horloge)* 't Is verdorie al half tien en Gommert komt direct op de koffie. Ik ga me eerst maar eens aankleden anders loop ik nog in mijn pyjama rond als hij komt. *(staat moeizaam op, blijft met z'n voet achter de stoelpoot hangen en zakt neer op de grond, probeert op te staan, lukt niet)* Wat krijgen we nou. Dat heb ik nog nooit gehad. *(probeert nog eens, lukt niet. Schuift naar zitbank en gaat daar met rug tegenaan zitten)* Ik zal eens proberen of het zo lukt. Hè, hè, wat een gesjouw. Ik lijk wel een oude beer die ze omver hebben geschoten. *(kijkt naar foto)* Je zit me daar boven toch niet uit te lachen. *(horen deurbel)* Daar zul je Gommert al hebben. *(probeert weer op te staan, lukt niet)* Nou hij zal toch even geduld moeten hebben. *(horen deurbel opnieuw, roept hard)* Even wachten, ik kom er zo aan. *(doet nieuwe*

poging om op te staan, tegen foto)Kom, Marie help me eens een handje en stuur eens gauw een paar van jouw engeltjes naar beneden om me overeind te trekken (*probeert opnieuw, lukt niet*) Toe nou Marie en opschieten alsjeblieft, want anders is Gommert weer vertrokken. (*doet nieuwe poging en komt moeizaam omhoog*)Ja, ja, dat helpt. (*Blijft even staan en houdt zich aan een stoel vast*)Hè, hè, de oude beer staat weer. Eens kijken of hij weer in beweging is te krijgen. (*loopt een paar stappen*) Ja, ja, de motor loopt weer. Het is meer sputteren, maar we zijn weer in beweging. (*deur hal gaat open en Aagje, gevolgd door Gommert komen binnengesnel, Gommert loopt met stok*)

AAGJE: (*bezorgd*)Is er iets met je gebeurt Lambert? Ben je niet goed geworden? Heb je je pijn gedaan? (*Lambert staat verbaasd te luisteren*) Zeg eens wat en sta daar niet zo glazig uit je ogen te kijken. Je staat daar nou net te kijken als een olifant wiens slurf in de knoop zit

GOMMERT: Waarom deed je niet open? Ik ben eerst aan de achterdeur geweest, maar die was nog op slot en toen heb een paar keer aan de voordeur gebeld. Ik hoorde wel lawaai. Het leek op het gebrul van een kwade leeuw. Dus ik ben maar gauw naar je buurvrouw Aagje hier gelopen om de sleutel. Ik denk, laat ik maar gelijk actie ondernemen voor dat hij helemaal opgevreten is.

LAMBERT: Opgevreten?

GOMMERT: Door die leeuw ja, die ik hoorde brullen.

AAGJE: Wat is er nou gebeurd Lambert? M'n hart stond even stil toen ik Gommert daar aan zag komen stormen en om de sleutel riep.

LAMBERT: Zeg, hou nou eens op met al die paniek en dat aan komen stormen van Gommert is natuurlijk ook overdreven. Die heb ik nooit hard zien lopen, zelfs niet toen hij nog jong was, en sinds hij met z'n stok loopt is het helemaal net als een kreupele slak.

GOMMERT: Net of jij nog zo hard loopt. Maar waarom deed je niet open? Als ik niet meer welkom ben dan heb ik liever dat je me dat maar gewoon zegt hoor in plaats van me voor de deur te laten staan.

LAMBERT: Ik was gewoon gestruikeld en ik kon niet zo snel omhoog komen, dat is alles. En toen jij aanbelde riep ik dat je even geduld moest hebben, maar dat verstond je natuurlijk niet met die dove oren van jou.

GOMMERT: Ho, dan was jij die leeuw. Is dat alles, zeg dat dan.

LAMBERT: Zeg dat dan. Jullie geven me nog al de kans om dat uit te leggen.

AAGJE: Gewoon gevallen. Zo gewoon is dat toch niet, Hoe kwam dat? Werd je niet goed? Was je duizelig misschien of had je ergens pijn.

LAMBERT: Nee, mens ik bleef gewoon met m'n voet achter een stoelpoot haken.

AAGJE: En toen kon je niet meer overeind,

LAMBERT: Toen kon ik niet zo snel overeind. Je ziet toch dat het wel gelukt is. Ik had er gewoon even tijd voor nodig. Ik ben geen jonge vent meer.

AAGJE: Nou ik heb daar nog geen moeite meer hoor. Ik heb nog hele soepele benen.

GOMMERT: Hoor haar. Je doet net of je nog een jonge meid bent.

AAGJE: Nou, ik ben geen jonge meid meer, maar ik heb nog wel een soepel lichaam.

GOMMERT: Je kunt me nog meer vertellen. Een soepel lichaam. Het lijkt meer op een oude gerimpelde aardappel die niet meer gaar te krijgen is,

AAGJE: Kijk naar je eigen oude kop. Maar ik kan nog makkelijk opstaan als ik op de grond zit.

GOMMERT: Nou, dat wil ik dan wel eens zien.

LAMBERT: Zeg, houden jullie nou eens op. We zijn gewoon drie oude sokken.

GOMMERT: Dat weet jij en dat weet ik, maar zij blijkbaar niet. Dus laat ze maar eens zien dat ze nog een soepel lichaam heeft, zoals ze zegt. *(tot Aagje)* Ga maar eens op de grond zitten dan en kom maar eens omhoog.

LAMBERT: Zeg, als je nou toch nog zo lenig bent als je beweert, haal dan liever koffie voor ons, dan kun je zelf ook een kopje meedrinken. Ik heb hem daar straks al aangezet, hij zal nou wel klaar zijn.

AAGJE: Dat zal ik direct doen, maar eerst wil ik die kromme pias laten zien dat ik nog elastische spieren heb. *(Aagje probeert op allerlei vreemde manieren door haar benen te zakken om op de vloer te gaan zitten).*

GOMMERT: Elastiek waar de rek uit is, zo te zien. Gaan zitten kun je al niet, laat staan overeind komen.

AAGJE: Ja, maar zo laag gaan zitten is heel wat anders dan overeind komen.

GOMMERT: Nou vooruit dan. Help even mee Lambert. *(pakken haar aan weerszijden onder haar armen en laten haar op de vloer zakken)* Nou, kom nou maar overeind.

AAGJE: *(probeert op allerlei manieren overeind te komen, maar het lukt niet)*

LAMBERT: Als we daar op moeten wachten is het avond voor dat we wat te drinken hebben.

AAGJE: Wacht nou even, je moet me wel even de tijd geven, he. *(blijft proberen)*

LAMBERT: Ja, dat is goed en in die tijd haal ik dan zelf die koffie maar. *(gaat af naar keuken)*

GOMMERT: *(staat er op z'n stok leunend bij te kijken)* Ja, ik zie het, je hebt gelijk. Net zo soepel, als een vermolmde boomstam.

AAGJE: Als je me nou een beetje helpt Gommert, dan lukt het wel.

GOMMERT: Ik help niets. Voor het zelfde geld trek je mij ook nog omver en dan liggen we daar allebei.

AAGJE: *(blijft proberen)* En pas geleden kon ik het nog wel.

GOMMERT: Wanneer pas geleden? Zo'n jaar of tien terug zeker. Nee, Aagje, nou zie je zelf dat je een oude stijve trut bent.

AAGJE: Nou durf je me wel een trut te noemen, nou ik hier op de vloer lig. Als ik overeind zou staan zou ik je gelijk een oplawaai geven.

LAMBERT: *(met dienblad met koffie enz. uit keuken, zet voor Gommert een kopje op tafel)* Hier is je koffie Gommert. *(Pakt ander kopje)* Wil jij je koffie op de vloer hebben, Aagje. Ik zie dat het je niet gelukt is overeind te komen.

GOMMERT: Zo buigzaam als een verdorde tak, Lambert.

LAMBERT: Een takkenwif dus.

AAGJE: Zeg, durven jullie wel nou ik hier zo zit. Help me maar liever overeind.

LAMBERT: Nou zie je zelf dat het niet zo gemakkelijk is om van de vloer op te staan, zelfs niet met zo'n jeugdig lijf als dat van jou. Kom Gommert help even een handje. Jij aan die kant. *(trekken Aagje overeind, hangt tussen hen in)*

AAGJE: Hangt eigenlijk wel lekker, zo tussen twee mannen in. Voelen jullie nou niet hoe glad ik nog in mijn vel zit.

GOMMERT: Als ze zulke rare taal uit gaat slaan kunnen we dat atletisch lijf beter nog maar even laten zitten, wat vind jij Lambert. *(laten haar weer op de vloer vallen/zakken)*

LAMBERT: Je hebt gelijk Gommert. Dan krijgt ze gewoon hier d'r koffie. *(geeft haar kopje koffie op de vloer aan)*

AAGJE: Maar jullie laten me toch zeker hier niet zitten.

LAMBERT: Drink eerst je koffie maar op en als je dan naar huis wilt zullen we je wel weg slepen.

AAGJE: Och, vuile pestkoppen, Wacht maar, ik krijg je nog wel. Denk maar niet dat ik de volgende keer naar je toe kom als je weer eens gevallen bent hoor Lambert de Reus (*drinkt haar koffie*)

LAMBERT: Zeg, Gommert, is jullie Sien ook nog zo soepel als Aagje.

GOMMERT: Ja, die hangt elke avond nog een uurtje in de schuur.

AAGJE: In de schuur? Waar is dat nou voor, hangt ze daar te drogen?

GOMMERT: Nee, daar hebben we een paar rekstokken hangen en daar doet ze dan haar dagelijkse gymnastiekoefeningen.

AAGJE: Dat lieg je.

GOMMERT: Ja, dat lieg ik zeker. Nee, was dat maar waar. Ons Sien kan bijna niet meer uit te voeten. Ons kinderen zeuren er al een tijdje over dat het beter zou zijn dat we naar het bejaardentehuis zouden verhuizen, maar dat willen we allebei eigenlijk niet.

LAMBERT: Ja, die van ons hebben het er ook elke keer over, maar ze kunnen zoveel zeggen als ze willen. Ik laat me niet opsluiten.

AAGJE: Willen jullie me nou omhoog helpen, want ik wil naar huis. Ik moet nog boodschappen gaan doen.

LAMBERT: Wat zullen we met haar doen Gommert? Rollen, slepen of zullen we ze maar omhoog helpen.

GOMMERT: Ik zou zeggen, laat ze maar zitten, maar dan zit jij er mee en dat wil ik je niet aandoen. Dus laten we haar maar helpen (*staan op en tillen haar omhoog*)

GOMMERT: Dank je wel Gommert

LAMBERT: Dank je wel Lambert

AAGJE: Hoe bedoelen jullie? Moet ik jullie nog bedanken omdat je me daar op de vloer hebt laten zitten. (*betast haar rug*) Ik heb er een zere rug van gekregen.

GOMMERT: Moeten we je weer terug leggen soms, ondankbaar mens. (*wil haar vastpakken*)

AAGJE: Raak me niet aan, gemene oude vent. (*vlucht langs keukendeur*)

LAMBERT: Lust je nog een bakje?

GOMMERT: Nee, Lambert, vriendelijk aangeboden. Met al dat gedoe is het laat geworden. Ik moet voor 12 uur nog bij de bakker geweest zijn, anders hebben we vanmiddag niets te eten. (*staat op, vergeet stok die aan stoel hangt*)

LAMBERT: Ja, daar moet ik vandaag ook nog naar toe, maar dat doe ik vanmiddag wel. Ik zal eerst mezelf eens gaan aankleden.

GOMMERT: Dat zou ik maar doen ja. Als je kinderen zien dat je half in de voormiddag nog in je pyjama rondloopt dan zullen ze zeker wel vinden dat het tijd wordt dat je in zo'n bejaardenasiel wordt

opgesloten. Nou Lambert, blijf overeind jongen en tot ziens.

LAMBERT: Tot de volgende keer Gommert en doe de groeten aan Sientje.

GOMMERT: Ho, wacht even. Ik vergeet mijn stok. *(loopt terug, pakt stok)*

LAMBERT: Volgens mij loop jij net zo gemakkelijk zonder dan met stok.

GOMMERT: Dat is waar Lambert, maar het staat zo chic jongen en je kunt er zo eens vriendelijk mee zwaaien en iemand naar je toe halen. *(steekt stok achter hals Lambert)*

LAMBERT: Och, zot. kijk uit, direct breek ik mijn nek nog. *(gaat met Gommert haldeur in, komt even later terug met een enveloppe)* De post is ook al geweest. Eens kijken wat voor belangrijke mededeling dit is. *(scheurt enveloppe open)* Een aanmaning. Het moet niet gekker worden. Die rekening heb ik allang betaald *(haalt 2^e stapel papier uit kast, legt deze op tafel en bladert)* Die rekening moet hier bij zitten. *(bladert)* Daar snap ik niets van. Zou ik hem misschien dan vergeten zijn om te betalen. Dan moet hij bij deze stapel zitten *(pakt 1^e kleine stapel uit kast, bladert)* Nee, ook niet. Ik zal wel niet goed kijken. Straks nog wel eens zoeken. *(legt aanmaning op 1e stapel en legt de stapels naast elkaar terug in de kast. Wil vervolgens kopjes opruimen, bedenkt zich)* Nee, Lambert, eerst aankleden. *(af deur slaapkamer, bel voordeur gaat, even daarna nog een keer, even later komt Stien via haldeur binnen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto